

ASIA-
SANA

4/85

Kirjastotieteen ja informatiikan
opiskelijoiden ainejärjestön UDK
ry:n äänenkannattaja

Painopaikka:

T:mi Tehokopiointi

Tre 1985

ISSN 0356 - 0139

Tilausosoite:

UDK ry

c/o Kirjastotieteen ja

Informatiikan laitos

Yliopistonkatu 38

33100 Tampere 10

Sisältö selviää

sisälmyksistä, katsokaatten
sieltä.Toimitus

Horsma-Aho, Leena

Karjalainen, Heikki

Laskujärvi, Maarit

Lehtinen, Tarja

Mattila, Pertti (vast.)

Pyykkö, Katri

Karhula, Päivikki

1964

1974

1984

HALLITUKSEN PALSTA

Taas alkoi uusi lukukausi ja uudet opiskelijat tekivät rynnäkön. Taisivat lyödä parin vuoden takaisen ennätyksen miespuolisten ihmisten määrässä (9 kpl). Ei mitään muuta kuin teretulemast kaikki uudet. Toivottavasti teidän joukostanne löytyy muutamia "takaamaan UDK:n jatkuvuuden".

Laitoksemme on muuttanut, UDK on muuttanut, kaikki ovat muuttaneet, kun Attila on uusittu. Opintoneuvonta yms. ovat nyt opiskelijahuoneessa todella vaikeassa paikassa. Huoneen numero on B 052-054, vastapäätä luentosalia B 058. Kaipa löytyy. Siinä mielessä uusi opiskelijahuone on mukava, että pääsee jonkinlaiseen kontaktiin muiden ainejärjestöjen kanssa. Tamyn erinäiset jaostokokoukset eivät ole enää ainoa paikka. UDK:n lisäksi opiskelijahuoneessa maijailee psykanopiskelijoiden Cortex, kv-politiikan ja valtio-opin opiskelijoiden Iltakoulu ja sosiologien ja sos. psykailijoiden Interaktio. Tämä kaikille tiedoksi. Heidän kanssaan meillä on keskinäiset tutustumisbileet Yo-talolla 31.10. Siellä on erittäin todennäköisesti erittäin hauskaa! Älä jätä väliin! Lipuja saa UDK:n opintoneuvonnasta etukäteen ä 10 mk.

Hilipatipippan.

Vuosikokous on pian. Kaikki ovat tervetulleita arvostelemaan, kiittelemään kuluneen vuoden hallituksen toilouksia, vai johtokuntako meidän virallinen nimityksemme on.

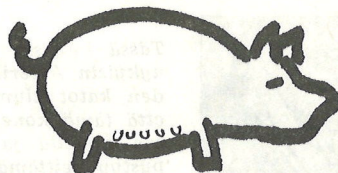
Hilipatipippan.

terveisin puh.joht Katri

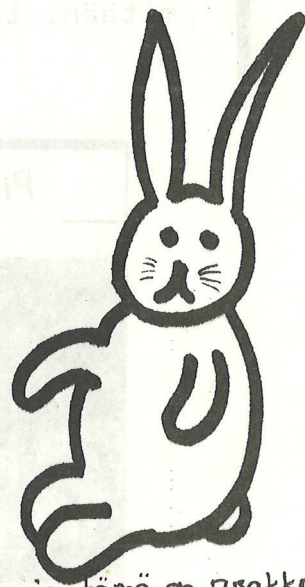

Tämä tässä on kissa

P.j:n taiteelliset
"kyvyt"

Tämä on emakko

ja tämä on rusakko

ASIA- SANA

Jokamiehen
markkinat

HYVÄT IHMISET

Lukuvuosi on alkanut, kenellä mitenkin, **kaottinen** on tämän syksyn olemus useillekin ollut. Onneksi sentään laitoksella ovat asiat reilassa, sopu senkun vaan kukoistaa. Henk.koht. ambitiot eivät pääse sotkemaan opettajakuntamme yhteispeliä, mikä on hyvä asia. Kuin sotapoijat konsanaan kaikki seisovat yhtenä miehenä toisen tohtorinväitöskirjamme takana, esimerkiksi. Lykkyä Tuulalle.

Muuta laitokselta: Tieteemme on päässyt korkeammalle tasolle, eli laitos muutti Attilassa kerrosta ylemmäs. Eivät enää Sosiologit pääse niljailemaan "korkeammasta" tieteestään.

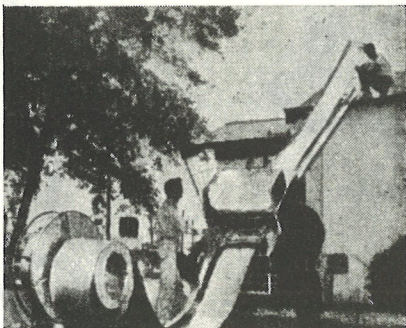
Naisen iästä puhuminen ei joidenkin mielestä ole tahdikasta. Toteamme silti, että Professori Marjatta Okko täyttää pian 60 vuotta, mistä Asiasana onnittelee.

Täydennyskoulutuksen kera kävi niinkuin ounasteltiin. Uusi kurssi järjestettiin, vaikka edellisvuonna puhuttiin "kerrasta poikki"-systeemistä. Kenties me olemme vain turhan tarkkoja/arkoja tällaisen kirjastonhoitajien massatuotannon suhteen, mutta jokin tässä nyt haiskahtaa. Kuitenkin: kurssille otettuja ihmisiä itseään vastaan meillä ei tietenkään ole mitään, tervetuloa alalle ja opintojen pariin.

pärjäilkääs

tv:PM

Pikku-uutisia

Tässä kuvassa näemme koneen, jolla nykyisin Amerikoissa tehdään huviloiden katot alumiinipelistä. Väitetään, että tämä kone, joka tunnetaan Roliton nimellä ja lisäksi kolme miestä pystyy peittämään kuudessatoista tunnissa 1.000 m²:n suuruisen pinnan. — RT —

Tamyn^{5.} vaalit 4.-5.11

UDK:sta ehdolla

112

RIITTA KÄRKI

113

TARJA LEHTINEN

UDK:n VUOSIKOKOUS

AINEJÄRJESTÖN VUODEN KULMINAATIO,

UDK:n VUOSIKOKOUS PIDETÄÄN 25.11.-85.

PAIKKANA ATILA, LUULTAVASTI OPIS-
KELIJAHUONE (ILMOITETAAN TARKEMMIN
LATER). KOKOUS ALKAA KLO 18.30.

KÄSITTELYSSÄ TOIMINTAKERTOMUS,
TOIMINTASUUNNITELMA, TILIEN TARKASTUS,
HALLITUKSEN VALINTA.

TERVETULOA!

- PULLAKAHVIT!

KIRJASTOVIRKAILIJOITA KAUPPAOPPILAITOKSISTA

Kirjastoalan keskiasteen koulutus tapahtuu kuudessa kauppaoppilaitoksessa. Seinäjoen, Joensuun sekä Vaasan (ruotsinkielinen) kirjastolinjat ovat peruskoulupohjaisia. Ylioppilaspohjaiset kirjastomerkonomit valmistuvat Suomen Liikemiesten Kauppaopistosta sekä Jyväskylän ja Oulun kauppaoppilaitoksista. Oulun peruskoulupohjainen kirjastolinja muuttui ylioppilaspohjaiseksi tänä syksynä.

Viime keväänä valmistui noin 100 kirjastomerkonomia, joista suurin osa sijoittui yleisiin kirjastoihin.

Tarkastelen kirjastovirkailiakoulutusta oheisen Jyväskylän kauppaoppilaitoksen lukusuunnitelman sekä niiden kokemuksieni pohjalta, joita sain kirjastolinjalla. Jyväskylän kirjastolinja aloitti syksyllä 1983, ja ensimmäiset kirjastovirkailijat valmistuivat viime keväänä. Kirjastolinja on siis vasta etsinyt paikkaansa JKOL:ssa.

Merkonomeja vai kirjastovirkailijoita?

Opetus jakaantuu kahdelle vuodelle siten, että ensimmäisenä vuonna annetaan kaupallinen yleiskoulutus ja toisena lukuvuonna paneudutaan kirjastotaineisiin.

Lukusuunnitelma sisältää varsinaisia kaupallisia aineita yli kymmenen opintoaikayksikköä. Myös muissa aineissa - esim. oikeusopissa - asioita käsitellään liike-elämän kannalta. Kun tähän lisätään kielten opetus, joka on ensimmäisenä vuonna lähes täysin kaupallista viestintää (kirjeenvaihtoa), on kaupallinen peruskoulutus vahva.

JYVÄSKYLÄN KAUPPAOPPILAITOS

LUKUSUUNNITELMA

Ylioppilastutkintopohjainen opintolinja
KIRJASTOLINJA

Oppimäärä	Opintovuosi		Yhteensä oyy/tuntia
	1. vuosi oyy/tuntia	2. vuosi oyy/tuntia	
Pakolliset oppimäärät			
Yritystalous ja hallinto	3/114	—	3/114
Markkinointi	2/ 78	—	2/ 78
Laskentatoimi	3/114	—	3/114
Oikeusoppi	2/ 78	—	2/ 78
Yhteiskuntatalous	2/ 78	—	2/ 78
Talousmaantieto	1/ 38	—	1/ 38
Konekirjoitus	3/114	2/ 78	5/190
Tietojenkäsittely	2/ 78	2/ 78	4/152
Konttorituotanto	2/ 78	—	2/ 78
Kirjastojärjestelmät	—	4/152	4/152
Kirjastotoiminnot	—	10/380	10/380
Kirjallisuus	—	2/ 78	2/ 78
Kauppamatematiikka	2/ 78	—	2/ 78
Liikunta ja terveystieteet	2/ 78	2/ 78	4/152
Suomen kieli ja viestintä	2/ 78	2/ 78	4/152
Ruotsin kieli ja viestintä	2/ 78	2/ 78	4/152
Englannin kieli ja viestintä	2/ 78	2/ 78	4/152
	30/1140	28/1084	58/2204
Valinnaisten pakollisten aineryhmä			
Saksan kieli ja viestintä	2/ 78	2/ 78	4/152
Venäjän kieli ja viestintä	2/ 78	2/ 78	4/152
	32/1216	30/1216	64/2432
Oikeusoppi	—	2/ 78	2/ 78
Konttorituotanto	—	2/ 78	2/ 78
	32/1216	32/1216	64/2432
Lisäaineet			
Saksan kieli ja viestintä	3/114	3/114	6/228
Venäjän kieli ja viestintä	3/114	3/114	6/228
Ranskan kieli ja viestintä	—	3/114	3/114
Puheviestintä	—	1/ 38	1/ 38
Kokous- ja neuvottelutaito	—	2/ 78	2/ 78
Ohjelmointi	—	2/ 78	2/ 78

Kauppaoppilaitoksen opetus tähtää siihen, että merkonomien koulutuksen saaneella on mahdollisuus sijoittua usealle alalle. Kirjastolinja on kuitenkin spesiaali linja, sillä lähes kaikki kirjastolinjalaiset ovat jo valinneet kirjastotyön.

Ylioppilaslinjoilla on opetus ensimmäisenä lukuvuonna kaikilla sama. Kirjastolinjaa opetetaan yhdessä jonkin toisen linjan kanssa. Kirjastolinjan erikoisasema voitaisiin huomioida paremmin, jos sitä opetettaisiin omana ryhmänä jo ensimmäisenä vuotena.

Riittääkö kaupallinen pohjakoulutus?

Kirjastovirkailijat sijoittuvat monenlaisiin tehtäviin - luottelointiin, muovitukseen, asiakaspalveluun - joten opetuksen ei ole mahdollista olla kaikenkattavaa. Vaikka kirjastomerkonomi saa laajat tiedot kirjastotehtävistä, tärkeitä asioita jää käsittelemättä ajan puutteen takia. Tämä varmasti turhauttaa innokasta kirjastolinjalaista, joka on ensimmäisenä opintovuonna joutunut opiskelemaan kaupallisia aineita.

Varsinkin pienissä kirjastoissa virkailijat joutuvat asiakaspalveluun ja tiedonhaku-tehtäviin, mikä vaatii laajaa yleissivistystä. Korvaako kaupallinen "yleissivistys" tämän? Ongelma on vielä suurempi peruskoulupohjaisilla virkailijoilla, joilla ei ole takanaan iukiota. Kokemuksen myötä taidot ja tiedot luonnollisesti kasvavat. Mutta olisi tärkeää, että koulutus antaa pohjan, mistä jatkaa itsensä kehittämistä.

Kirjastovirkailija tarvitsee oma-aloitteisuutta ja luovuutta työtehtävissään. Kauppaoppilaitoksen koulumaiset opetusmenetelmät eivät kuitenkaan tarjoa tähän parhaita mahdollisuuksia. Tiukka lukujärjestys rajoittaa sekä opettajien että oppilaiden toimintaa. Ylimääräinen aktiivisuus vaatii valtavat ponnistukset.

Kirjastovirkailijakoulutus on saatu alkuun ja tapahtuu ilmeisesti kauppaoppilaitoksissa. Olisi tärkeää, että opetuksen sisältöä hiotaan tulevaa työtä vastaavaksi. Tämä tapahtuu parhaiten päättäjien, kirjastojen henkilökuntien, kauppaoppilaitoksen opettajien ja kirjastolinjalaisten avoimella yhteistyöllä.

mk

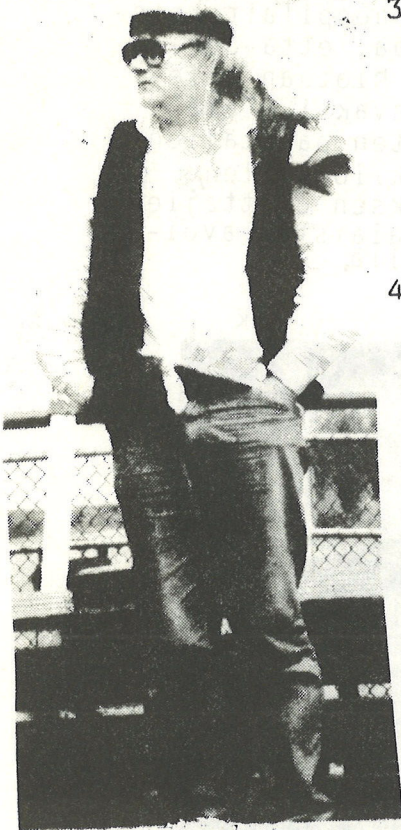
MAUNO KOIVISTO TAPAA KIRJASTOVIRKAILIJOITA KAUPPAOPPISSTOLLA

8. MUSIIKKIAINEISTON TUNTEMUS

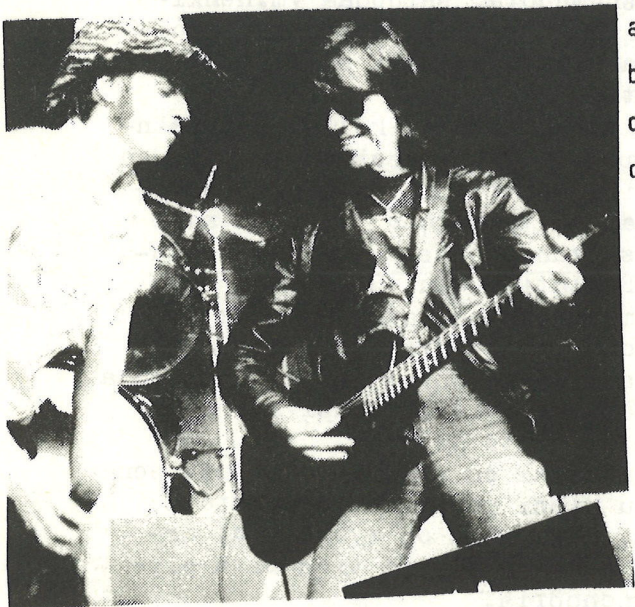
- TÄLLÄ KERTAA : POPMUSIIKIN SANOITUKSET

YLEISSIVISTYS KÄTEVÄSTI VAIHTOEHTOJA PUNNITEN. KENEN TEKSTI?

1. "Jane Fonda on the screen today
convinced the liberals it's okay
so let's get up and kill the poor tonight"
 - a) Rolling Stones
 - b) Thomas Mann
 - c) Dead Kennedys
 - d) Lynyrd Skynyrd
2. "Talo jossa on aravalaina
ei ole avara aina"
 - a) Loose Prick
 - b) Eppu Normaali
 - c) Pelle Miljoona
 - d) Kauko Röyhkä
3. (neidon liftatessa) "How far are you going?
He said depends on what you mean."
 - a) CCR
 - b) Captain Beefheart
 - c) Fine Young Cannibals
 - d) Tom Waits
4. "I am the Walrus, I am the eggman
we are the eggmen"
 - a) The Cure
 - b) Vodkan Lautturit
 - c) The Beatles
 - d) The Who
5. "Bob the cop had a job at the hop
did a blow-job"
 - a) Status Quo
 - b) PJ Proby
 - c) PJ Mattila
 - d) The Clash
6. "Animals think, they're pretty smart
shit on the ground, see in the dark"
 - a) The Feelies
 - b) Harri Marstio
 - c) Talking Heads
 - d) Prince

7. "Show me the way to the next whiskey bar
'for if we don't find the next whiskey bar
I tell you we must die."
a) Bertolt Brecht
b) Marcel Proust
c) The Kinks
d) Monkees
8. "Traveling man now he don't know
only what he hears on the radio
politics and money don't bother him
only goodlooking women and a bottle of gin".
a) JJ Cale
b) Elton John
c) The Smiths
d) Pekka Siitoin
9. "Went to see my V.A.-man
he sent me to kill the yellow man
Born in the USA".
a) Tsiang Kai-Tsek
b) Ensihiki
c) Leonard Cohen
d) Bruce Sprinosteen
10. "If I get home before daylight
might just get some sleep tonite
a friend of the devil is a friend of mine".

- a) Mad Max
b) The Grateful Dead
c) Boomtown Rats
d) The Turdpushers

MARKKAN VENVYTYSTÄ TAMPEREELLA

Opiskelijan rahatilannetta ei yleensä ottaen pidetä kehuttavana. Lainan riittämiseksi saa usein miettiä hyvin tarkkaan mitä kannattaa ostaa. Yhtä tärkeää on tietää mistä kannattaa ostaa. Tavaroiden hinnat kun saattavat vierekkäisissäkin kaupiossa poiketa huomattavasti toisistaan.

Olemme nyt koonneet listan suht halvoista liikkeistä. Lista perustuu paljolti omiin kokemuksiin, Tampereen joka kolkkaa ei ole systemaattisesti koluttu. Niinpä löydät varmasti kaupungilla liikkeessasi, muitakin edullisia ostospaikkoja.

A NIINKUIN AHOLAITA

Aloitamme "köyhän tavarataloilla", joista löytyy yllättävän monenlaista tavaraa "pysyvästi edulliseen hintaan!"

Aholaidan kauppoihin ei voi olla kaupungilla törmäämättä. Kaupoista suurin ja tavaravalikoimiltaan laajin on Hämeenkatu 5:ssä. Löytyy t-paitoja, kalsareita, pikkupöksyjä, sukahousuja ynnä muuta vaatetta. Samoin shampoota, saippuaa ym. henkilökohtaisen hygienian hoitoon tarkoitettuja tavaroita sekä siivoustarvikkeita.

Kansan Marketteja on kolme. Hatunpäänvaltatie 4:n myymälässä on vaatteiden lisäksi kempparituotteita ja paperitavaraa. Puutarhakatu 17:ssä on alakerrassa kangasosasto. Kolmas myymälä on Rautatienkatu 18:ssä.

Super-myyntejä on kaksi, joista suurempi on Hatunpäänvaltatie 6:ssä. Tavaraa todella on: astioita, työkaluja, leluja ja paperia. Pienempi myymälä on Puutarhakatu 14:ssä.

Rikkamapörssi on uskomattoman täyteen andettu pieni puoti Hämeenpuisto 25:ssä. Täälläkin on työkaluja, astioita ja leluja ynnä ties mitä pikku tilpenhööriä.

Tammer-Aitta on yhtäläisen pieni ja täpötäysi kamikallio, lelu- ja lanjatavaraliike Kauppakatu 3:ssä.

9 FILMITÄHTÄÄ 10:STÄ KÄYTTÄÄ LUX SAIPPUAA

"Minä käytän Lux Saippuaa joka päivä."

sanoo ihastuttava J. Arthur Rank-tähti

JEAN SIMMONS

Lux Saippua valmistetaan laadultaan yhtä korkeatasoisena kaikkialla maailmassa.

Ulpeänä

ojennetaan lahja, jonka valloitusvoima on voittamaton!

HKK on sijoittanut kudonnaisiinsa sitä suloa, joka valloittaa naisen.

Sukkia - Kerrastoja
Alusvaatteita

HELSINGIN KUTOMO JA KRAVATTI OY

RÄTEI JA LUMPUI

Vanhoja halpoja ja erikoisiakin vaatteita löytää kirpputoreilta. Perinteikkäin on tietysti Pelastusarmeijan kirpputori, joita Tampereella on kolme (Satakunnankatu 27, Kyttälänkatu 10 ja Limarinkatu 8). Todeilla halvalla lasten ja aikuisten vaatteita, kenkiä yms. Satakunnankadulla on myös huonekaluja. - Pelastusarmeija ottaa vastaan myös lanjotuksia eli kun et enää tarvitse vanhoja vaatteitasi ja tavaroitasi, älä heitä niitä roskiin vaan vie Pelastusarmeijaan.

Yesterday myy muodikkaita vanhoja vaatteita. Tyylillä on, mutta onpa sitten nintäänkin nieman enemmän. Osoite on Hämeenkatu 19 (Kauppamallin varastotila). (KALEVAN PUISTO - KAUPUN PÄÄSSÄ)
Aurusko (Hämeenpuisto 55) ja Rytö-ky-shop myyvät uudempaa ja vannempaa, tavallista ja nieman erikoisempaakin vaatteita. - Heiga-neiti on vaihtanut omistajaa ja muuttanut Otavaaankatu 3:een. Joku väitti sen samalla mummumaistuneen, mutta en ole vielä itse käynyt tarkistamassa väitteen todenperäisyyttä.

EOELLA-

Kaikki kolme olevaa ilkkettä ottavat tietääkseni myös vaatteita myyjäväkseen myyntitilille. Ei pidetä syrjässä- yhdistyksen kirpputori on vanhassa Puu-Tammelassa (Mäkipäänkatu 13). Rahat menevät kehitysmaiden hyväksi. Käytettyjä lastenvaatteita ostaa ja myy Napero Pirkankatu 1:ssä.

SANOJA JA SÄVELIÄ

Antikvariaatit tarjoavat lukemista kaikille ja jokaisen kukkarolle sopivaan hintaan. Lukulaarissa (Kauppakatu 15) on hyvät valikoimat ja kohtuulliset hinnat. Kulkukirja (Pirkankatu 10) on myöskin aivan kelpo paikka. Keskus-Antikva (Hämeenpuisto 17) on suuri ja mahtava(?). Lääniä riittää ja kirjoitettua sanaa on monenlaista. Alakerrassa on keräilyharvinaisuuksien osasto. Kirjahuone Libriksestä (Hämeenkatu 19) löytyy varmasti kirja vaativallekin erikoisharrastajalle.

PINEENI-
TÄRPÄTTI
JA
MÄNTY-
SUOPA**

Tuskin huomaatte kantavanne sitä ...

Osoittaa tietysti vain tervettä järjettä, että uusiin aatteisiin suhtaudutaan epäluuloisesti, kunnes ne ovat osoittautuneet yhtä hyviksi kuin uusiksi. Mutta kun voitte todeta tuhansien ja jälleen tuhansien naisten kokeilleen uutta ideaa, ja todenneen sen joka suhteessa paremmaksi entisiä, silloinhan on vain ennakkoluuloisuutta itsepäisesti turvata vanhanaikaiseen menetelmään.

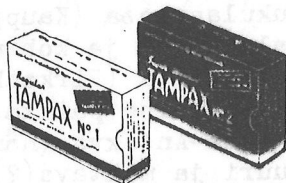
Uskomatonta mukavuutta.

Ottakaamme nyt esimerkiksi Tampax. Tämä uusi, täysin erilainen kuukautaisen terveydenhoidon väline on suonut uskomatonta mukavuutta lukemattomille naisille, jotka aluksi kieltäytyivät kokeilemasta sitä. Tampaxin on suunnitellut erikoisesti «valkeiden päivien» probleemeihin perheynyt gynekologi, ja sitä käytetään sisäisesti. Se on miellyttävämpi, turvallisempi, yksinkertaisempi kuin entiset menetelmät. Se on täysin näkymätön eikä voi aiheuttaa ärtymystä, hankausta tai epämukavuuden tunnetta. Lisäksi se on helppokäyttöistä.

Henkilökohtainen koe.

Miksi ette kokeilisi Tampaxia itse? Kirjoittakaa meille, ja oheistakaa postimerkkeinä tai rahana 20: — postituskulujen peittämiseksi — lähettämme Teille koepakkauksen, joka sisältää 3 tampoonia.

TAMPAX

Sisäisesti käytettävä terveystampooni

Laukontori 6:en antikvariaatti ja Antikvariaatti 35 Hämeenpuistossa ovat uudempia tuttavuuksia, joista en pysty sanomaan muuta kuin, että hyllyt ainakin ovat täynnä. Musiikin ystäville (musiikki~rock) löytyy edullisia käytettyjä levyjä TNT-Recordsista Verkatehtaankatu 11:stä. Putiikki tuo myös maahan pienten ulkomaisten levy-yhtiöiden levyjä. EPE'stä (Kyttälänkatu 6) löytyy kaitenlasita rokkia halvallakin, jos vain osuu paikalle oikeaan aikaan. Kysy tarjouslevylistaa. Anttilasta ja Valinta talosta voi muuten myös tehdä löytöjä, jos jaksaa plarata läpi melkoiset levypinot.

NÄPPÄRILLE SORMILLE

Tampereen useimmat ja parhaimmat palakaupat löytyvät Tuomiokirkon- ja Hallituskadulta. Palahallilla on myymälänsä Puutarhakadulla (no.8) ja Tuomiokirkonkadulla (no.34). Finlaysonin (Kuninkaankatu 3) ja Tampellan (Lapintie 1) tehtaannymälöistä löytää toisinaan edullisia kodintekstiilejä. Useimmat tuotteet myydään kuitenkin normaalilla (kalliilla) hinnalla.

En ole vielä onnistunut löytämään halpaa lankamyymälää. Tavarataloista Stockmannilla, Sokoksella, Centrumilla ja Anttilalla on melko hyvät lankaosatot. Kaksi viimeksi mainittua ovat hieman kahta muuta edullisempia.

Hyvät lankavalikoimat löytyvät myös Aili Jokiselta (Hallituskatu 11 ja Tammelanpuistokatu 30-32) sekä Neoviukselta (Hallituskatu 15). Pirkankanman käsityöstä löytyy sekä neulonta- että kudontatarpeita (Verkatehtaankatu 2, Rongankatu 2).

MURKINAA

Vaikka VARK kiitettävästi huolehtiikin opiskelijoiden ravitsemuksesta, on kotiinkin joskus ostettava syömistä.

Halpoina ja valikoimiltaan monipuolisina on esim. mainittava Vikkulan liikkeet eri puolella kaupunkia (mm. Kaupakatu 3 ja Hämeenkatu 2). Kehottaisin kuitenkin välttämään ruuhka-aikana. Erilaisia Prossa, Siwa ja Kotitukku- liikkeita on myös alkanut ilmestyä katukuvaan viime vuosina. Hinnat ovat edulliset, mutta valikoimat suppeahkot.

M.L.

Anna hänelle miellyttävä lahja — anna **Flyer Junior**

Kaikki — niin Kaisa, Maija, Mikko kuin Pekka, Kalle ja Ville, Liisa ja Kaija — pitävät FLYER JUNIORISTA. Siitä on tullut tämän päivän »huuto».

Saatavana kaikkialta

FLYER-mustepanokset, jotka sisältävät 2 1/2 kertaa enemmän mustetta kuin muut markkinoilla olevat kuulakärkikynät, ovat luoneet FLYER-kynien maailmanmaineen.

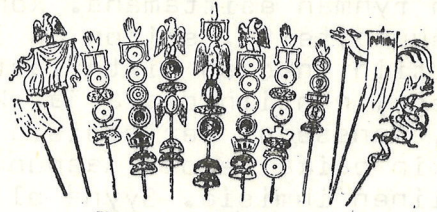

FLYER JUNIOR

OY FINNISH REYNOLDS AB

HELSINKI — MANNERHEIMINTIE 18 — PUH. 32 039

IHAN SYDÄNTÄ KYLMÄÄ

Kuva 95. Sotamerkkejä.

Nimimerkki Yht. yo hätkähdytti sunnuntain Aamulehdessä 20.10. 1985. Nimimerkistä päätellen kirjoittaja on opiskelijana ahjossamme, todella huolestuttavaa, jos opiskelijoista yksikin ajattelee näin.

Yht. yo:lla on aiheena opintoviikot ja opintotoki. Idean hän on saanut Jaakko Lassilan ajatuksista opintojen ostamisesta ja yliopistojen muuttamisesta tulosvastuullisiksi yksiköiksi. Näin nimimerkki: "on naisia kuvitella, että opiskelijat olisivat vapaita yhteiskunnallisesta vastuusta, koska he kustantavat opiskelunsa pääosin lainalla. Yhden opiskelijan vuosittain yhteiskunnalle aiheuttamat kustannukset ovat huomattavat. Ympäröivälle maailmalle ei siis ole aivan sama opiskeletko viisi vai kymmenen vuotta."

Oi, millaiseksi riistäjäksi sitä itsensä tuntee. Onhan tämä itsensä kehittäminen ja kasvattaminen egoistista puuhaa, mutta sillä mielellä minä täällä olen, että valmis-tuttuani pystyisin oppimaani käyttämään yhteiskunnan hyväksi.

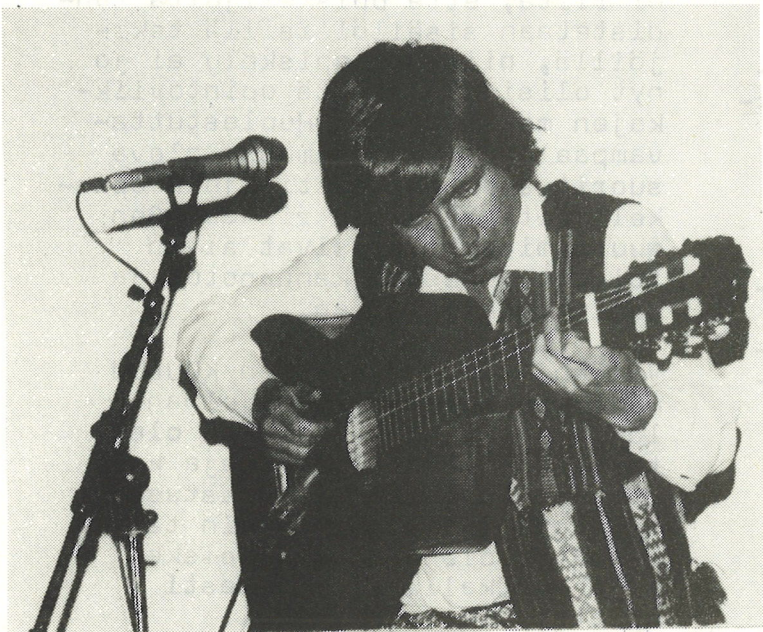
Opintotuen jaon oikeudenmukaisuudesta Yht. yo esittää: "porkkanan käyttö piiskan asemasta lienee yleisesti hyväksyttyä. Mielestäni tällaiseksi porkkanaksi sopisi mainiosti opintorahan määrän määräytyminen opintomenestyksen (-määrän) perusteella. Nykyisen perusosan ja asumistuen voisi myöntää samoin perustein ja samalla opintosuoritusten määrällä (10-20 opintoviikkoa 160 ov:sta) kuin nykyäänkin ja lisätä opintorahaa esimerkiksi 500 mk/luukuvuosi jokaiselta perusosan oikeuttavan määrän ylittävältä täydeltä viideltä opintoviikolta.

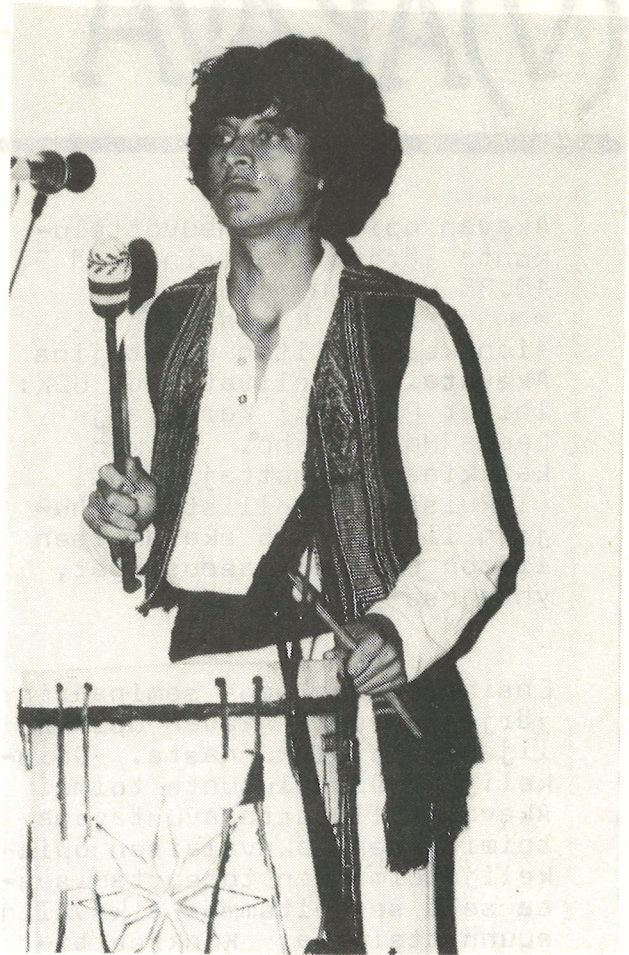
Edellisenlainen uudistus lisääisi motivaation lisäksi myös sosiaalista tasa-arvoa Opintoihinsa keskittyvällä opiskelijalla ei ole mahdollisuutta ansiotyöhön, joka taloudellisista syistä saattaa aiheuttaa vetoa hitaampaan opiskeluun. Tilanne on nurinkurinen: mitä enemmän opiskelet, sitä niukempi toimeentulo. Veronmaksajien kannalta kustannusten kohoamista tasoittaa suurempaa opintotukea saavien lyhyempi opintotuen tarve. Ongelmana on asian humaninen puoli. Osa opiskelijoista keskittyy voimakkaasti harrastuksiin, järjestötoimintaan sekä politiikkaan. Työ/opiskelusektorille tulee kolmas vaihtoehto. En kuitenkaan usko, että järjestö- tai harrastustoimintaa on tarkoitus rahoittaa valtion opintotukivaroin."

Sillätavalla. Mutta opiskelu on elämää jopa elintapa, ei opintotukea voi maksaa luennolla istumisesta. Kumma juttu, että ei riitä, että opiskelijoita ahdistetaan sisällöllisillä tekeillä, niinkuin opiskelu ei jo nyt olisi mieleetöntä opintoviikojen metsästystä. Huolestuttavampaa on se jo olemassa oleva suoritusmentaliteetti, joka opiskelijoita nykyisin riivaa. Sen muuttamiseksi olisivat aivan toisentyypiset kannanotot ja uudistukset tarpeen.

Väitän, että opiskeluun KUULUU muutakin kuin opetusohjelman läpikäynti, ei kai täällä ole tarkoitus mitään robotteja kasvattaa. Järjestö-, harrastustoiminta ja joskus työkin täydentävät olennaisesti opiskelijaa matkalla kriittisesti ajatteleviksi ihmisiksi.

Sunnuntaina 29.9. oli yo-talolla harvinainen tilaisuus kuulla kaikuja inkavaltakunnasta - ihka-aitoa inkamusiikkia bolivialaisen José Gomezin ryhmän esittämänä. Konsertti oli hyvin suunniteltu, soiton ja laulun lisäksi kuultiin inkojen historiasta ja kulttuureista, nähtiin diasarja, kansallispukuja, tansseja, perinteisiä soittimia. Kuitenkin paikalle oli saapunut vain kourallinen ihmisiä. Syynä oli ennakkomainonnan täydellisyyttä hipova laiminlyönti. Ilmoitustauluilla ei näkynyt mainoksia (ellei oteta lukuun käsin töherrettyä lappua yo-talon ovesa), paikallisissa lehdissä ei ollut ilmoituksia eikä puffeja, ainoastaan Aviisissa mainittiin konsertin nimi, päivä ja kellonaika (ei siis edes esittäjien nimiä saati siten tarkempaa esittelyä). Konsertin ajankohta oli ollut kuitenkin jo kuu-kausia tiedossa. Koska lipunmyyjä myöhästyi varttitunnin, konsertti pääsi alkamaan myöhässä. Kaikesta huolimatta tunnelma oli lämmin ja yhdeksänpäinen yleisöjoukkio osoitti suosiotaan kädet rakoilla. Sääli, etteivät useimmat tienneet tulla nauttimaan tästä harvinaisesta tilaisuudesta - Tampereen leveysasteilla ei tätä musiikkia kovin usein kuulla.

(V)AKAVA - TILANNE

Akavan opiskelijaneuvottelukunta järjesti Helsingissä 9. 10.85 koulutuspoliittisen seminaarin. Kirjastonhoitajien keskusliiton edustajina Akavatalossa olivat myös UDK: laiset Päivikki Karhula ja Leena Horsma-zho. Kaiken kaikkiaan osanottajina oli (lukuisten virallisten puhujien lisäksi) 16 akavalaisen liiton opiskelijaedustajat, yhteensä 28 henkilöä.

Ensin muutama sana seminaarin järjestäneestä Akavan opiskelijaneuvottelukunnasta. Opiskelijaneuvottelukunta toimii Akavan hallitusta avustavana toimielimenä akavalaisen opiskelijatoiminnan toteuttamisessa sekä sen pitemmän aikavälin suunnittelussa. Konkreettisemmin ilmaistuna neuvottelukunnan tehtävänä on mm. valmistella ja tehdä esityksiä akavalaisista opiskelijatoimintaa koskevista asioista ja lisätä Akavan jäsenjärjestöjen ja opiskelijajärjestöjen välistä yhteistyötä. Vuoden 1985 toimintasuunnitelman yksi keskeisimmistä kohdista on selvityksen tekeminen nuorten akavalaisien sosiaalisesta asemasta.

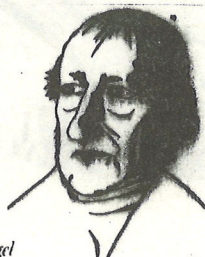

Kirjastohoitajaliiton edustaja ei neuvottelukunnassa tällä hetkellä ole - liittomme on jäsenmäärältään liian pieni edes yhden paikan saamiseksi.

Itse seminaarin seitsemäntuntista sisältöä on mahdotonta kokonaisuudessaan referoida; puutunkin tässä vain mielenkiintoisimpiin kohtiin.

Aluksi Akavan järjestöpäällikkö Risto Piekka, koulutuspoliittinen sihteeri Heikki Liede ja sosiaaliasiainsihtööri Kai Libäck kävivät läpi Akavan työvoima-, koulutus- ja sosiaalipoliittisia suunta- viivoja, lähtökohtana Akavan kyseisiä aloja koskevat uudistetut ohjelmat. Näissä puheenvuoroissa kerrattiin akavalaisien "luonne": Akavan jäsenet ovat keskimääräistä korkeammin koulutettuja ja parempipalkkaisia - nykyisin useimmiten myös nuoria (keski-ikä 35 vuotta) ja velkaisia. Huoli monien akavalaisien jäämisestä yhteiskunnan uusiksi väliinputoajiksi onkin voimakas. (Mitä sanookaan tähän lainaloukussa oleva kirjastotieteilijä/kirjastonhoitaja?)

Suurimman osan päivästä vei teema "Eriyiskoulutuksen tarve ja päämäärät". Aiheesta otettakoon esille opetusministeriön esittelijän Marita Savolan sekä Jyväskylän yliopiston kasvatustieteen tutkimuslaitoksen johtajan Jouko Karin puheenvuorot.

G.W.F. Hegel

Kuva 76. Sokrates tyhjentää myrkkymaljan.

Marita Savola kertoi, että tämän vuoden 30 000 uudesta ylioppilaasta vain 2000 pääsi opiskelemaan yliopistoon tai korkeakouluun. Ja koska kaiken kaikkiaan 60 % ylioppilaisista haluaisi jatkaa opintojaan korkeakouluissa, ja vain pieneltä osalta heistä tämä onnistuu, opetusministeriössä suunnitellaankin korkeakoulujen ja yliopistojen aloituspaikkamäärien nostamista nykyisestä 12 tuhannesta 15 tuhanteen (!).

Aiheesta nousi varsin vilkas ja rönstyilevä keskustelu, josta ei ollut loppua tulla. Tässä yhteydessä tuli esille myös sellainen hiuksianostattava seikka, että jo ensi vuodeksi suunnitellaan (huom. päätöksiä ei ole vielä tehty) opintotukijärjestelmän muuttamista siten, että opintotukea saisi yhtä tutkintoa varten vain esim. viideksi vuodeksi - riippuen siitä, mikä on virallisesti määrätty keskimääräinen valmistumisaika. Voimaantullessaan muutos koskisi vain opiskelunsa aloittavia opiskelijoita.

Seuraavaksi otteita Jouko Karin sympaattisesta esityksestä. Jouko Kari väitti tuntevansa nykyiset opiskelijat perinpohjaisesti, ja kuvaili yliopisto-opiskelijoita opiskelunhaluisiksi ja -kykyisiksi. Opiskelu koetaan periaatteessa mielekkääksi, mutta erityinen ongelma-kohta on uranvalinnan onnistuneisuus. Myös opiskelijayhteisön sisäinen henki on tärkeä seikka.

Karin mukaan tärkein tekijä nopeassa valmistumisessa on tietojen prosessointi yksilötasolla, eli ainoastaan oma ajattelu motivoi toimimaan, ei päättämisen ja lyhytnäköinen suoritusten keruu.

Vielä muutamia tilastotietoja. Karin tutkimusten mukaan filosofian kandidaattien (hum. tdk.) opintoaikojen mediaanit 1980-luvun alussa olivat Jyväskylän yliopistossa 7.7, Helsingin yliopistossa 8.8, ja Joensuu yliopistossa 8.9 vuotta. Lukuvuonna 1982-83 koettiin sellainenkin kummallinen seikka, että kun Turun yliopistosta valmistui 130 kasvatustieteiden kandidaattia, Helsingistä heitä valmistui samanaikaisesti kokonaista kaksi (2) kappaletta!

Akavan koulutuspoliittinen seminaari oli varsin mielenkiintoinen tilaisuus, mutta täytyy todeta, että isojen liittojen (OAS, IL, SLL ym.) näkökannat olivat häiritsevän korostuneesti esillä. Valmisteltu puheenvuoro kirjastonhoitajien kainpuolisesta asemasta tällä hetkellä olisi varmasti antanut ihmetyksen aihetta myös tuleville lääkäreille, opettajille, juristeille, diplomi-insinööreille, ekonomeille ja upseereille (joista kuulijakunta pääosin muodostui).

Mutta eikös se niin ole, että mitä isot edellä, sitä pienet perässä. Eipä siis menetetä toivoa eikä taisteluhaluja.

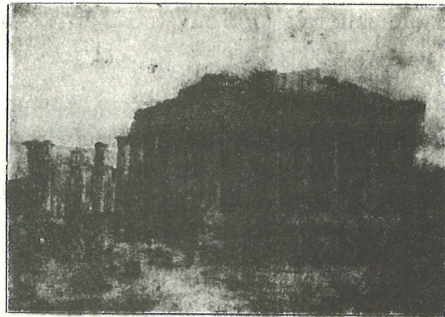
Leena Horsma-aho

... and another vision:

Akavan koulutuspoliittinen seminaari oli varsin mielenkiintoinen sekoitus virallista viestintää ja villiä kansalaistottelamattomuutta virittävää keskustelua.

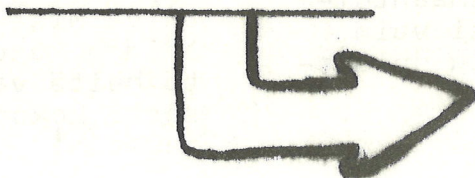
Virallisen viestinnän puolella oli esitelmiä Akavan nykyisestä toimintapolitiikasta, opetusministeriön edustajan katsaus koulutuksen kehittämissuunnitelmista sekä esitelmiä elävästä opiskelija- ja työelämästä.

Juuri käydyn journalistietiikan kurssin kunniaksi en aio julkistaa niitä mehukkaita kommenttipuheenvuoroja, joissa eräitä koulutuksemme kannalta oleellisia instituutioita ja niiden toimintapolitiikkaa kuvailtiin. Kerroinpa kuitenkin, että tilaisuuden lopuksi todettiin ns. karvalakki-lähetysten olevan tehokkain tapa hoitaa tärkeitä asioita. Käytännön kokemuksiin perustuen on nimittäin havaittu, että kirjeet tuppaaavat häviämään postissa. Etenkin tärkeät kirjeet.

Kuva 70. Parthenon nykyisessä kunnossaan.

Opiskelijoiden puheenvuoroissa tuli ilmi myös huoli opintotuen sitomisesta arvioituihin koulutusohjelmien kestoajkoihin. Kirjasto-tieteen osaltahan tämä merkitsisi, että opintolainaa olisi tulevaisuudessa tarjolla viideksi vuodeksi. Tällaista päätöstä ei vielä olla tehty, mutta huolestuneisuutta on herättänyt eri oppilaitosten opintotukilautakunnille lähetetty asiaa koskeva kysely. Arkijärjellä ajateltuna tällainen päätös vaikuttaa mielettömältä. Onhan osoittautunut, että arvioidut koulutusajat eivät pidä paikkaansa. Nämä perustelut eivät kuitenkaan ole riittäviä rauhoittamaan mieltä, ettei tällaista päätöstä varmaankaan tehdä, sillä opetusministeriön toimintasuunnitelmiin se sopisi erinomaisesti logiikkansa puolesta.

Mihin sitten perustuu opetusministeriön koulutussuunnittelu? Tilaisuudessa esitettiin luonnos, jossa tavoitteena oli

1) Koko ikäluokan koulutus

2) Työvoiman tarpeen huomiointi

Tavoitteita on tietenkin hyvä asettaa, mutta todellisuudessa koko ikäluokan koulutus on varsin ongelmallinen asia. Opiskelupaikoistahan nykyään kilpailevat myös monet jo koulutuksen saaneetkin. Ongelmana siis on moninkertainen koulutus ja ehkäpä myös se, ettei työtä riitä kaikille olivatpa he miten koulutetuja hyvänsä.

Yliopisto-opiskelun tulevaisuuden kannalta huolestuttavaa on kuitenkin paine opiskelupaikkojen lisäämiseen. Puhuttahan nimitäin oli vain opiskelijamäärien lisäämisestä, ei opettajamäärien lisäämisestä samalla. Perusteita tälle koulutuspoliittiselle linjalle löytyy myös siitä, että opiskelu useilla aloilla jää kesken tai opiskelualaa vaihde-

ROLL PAIN AWAY WITH BODY MASSAGER

taan. Opiskelijamäärien lisääminen näyttää siis lyövän kaksi kärpästä yhdellä iskulla. Nuorisotyöttömyys ja opintojen keskeyttäminen hoidetaan samalla toimenpiteellä. Eri asia sitten on, sopiiko tällainen menettely kaikille aloille, sillä esim. opintojen keskeyttämiseen on todennäköisesti hyvin moninaisia syitä. Vain määrällisten tosiasioiden varassa kadotetaan toinen puoli todellisuudesta, jossa asioiden väliset yhteydet määrittävät näitä määriä. Kuvitellaan nyt esimerkiksi, että on tietty ala, jolle on ominaista huono palkkaus ja työ, joka ei sisällä haasteita (= rutiinistyö). Opiskelija, joka on jostain syystä valinnut tämän alan koulutuksen havaitsee, että hän jo mainittujen puutteiden lisäksi joutuu kärsimään huonosta opetuksesta, tylsästä opiskelijatoiminnasta ja kehnosta ruoasta.

Domineering: "Papa" Hemingway and Mary Welsh, one of four wives.

Opiskelija päättää vaihtaa alaa. Kysymys kuuluu: Jos tällä alalla vaikuttavat ko. laadulliset tekijät, paraneeko tilanne lisäämällä jengia putkeen? Ongelma on määrällisten ongelmien näkemisessä niin ahtaissa viitekehyksissä, etteivät ne enää kuvaa todellisuutta mielekkäällä tavalla.

Koulutuksen sisältö ja puitteet luodaan tiettyjen periaatteiden pohjalta, joiden pätevyys näkyy tuloksissa. Tällä hetkellä ollaan koulutussuunnittelussa muokkaamassa tulevaisuutta ja vaikka en itse - toivottavasti - opiskele enää v. 2000, olen vilpittömästi huolestunut siitä, mitä aineksia jälkipolven aivoille annetaan. Laajasti ajateltuna oman alamme kannalta tällä hetkellä tarvitaan erityisesti tutkimusta koulutustarpeesta, niin määrällisenä kuin laadullisena. Muutoinhan ei vastaavissa seminaareissa ja koulutuksen suunnittelussa ole muita perusteluita kuin tunteita ja kokemuksia siitä, mikä olisi tarkoituksenmukaista ja mikä ei. Ja sehän ei kaiketi riitä, ainakaan sellaisen koulutuksen tuloksena, jonka tarkoituksena on opettaa tieteellistä ajattelua.

EDUSKUNNAN KIRJASTO

HELSINKI

Asiasana-lehden toimitukselle

Asiasana-lehden v. 1985 numerosta 3, kohdasta jossa selostettiin käyntiä Eduskunnan kirjastossa, luin yllätyksekseni: "Työntekijöiltä suurimmalta osalta puuttui kirjastoalan koulutus--". Mistä tällainen tieto on peräisin? Koska Eduskunnan kirjastossa käy viikottain monia vierailijaryhmiä, eivät oppaina tavallisesti toimivat virkailijat pystyneet muistamaan oliko tällaista kysymystä esitetty ja mitä siihen oli vastattu. Asiasana-lehden väite ei missään tapauksessa pidä paikkaansa.

Eduskunnan kirjaston aikaisemman, 7.10.1949 hyväksytyn ohjesäännön mukaan "kirjastoalan vakinaisiin virkoihin nimitettävältä vaaditaan - - kirjastoalan ammattitutkinto". 1.7.1985 voimaantulleen uuden ohjesäännön mukaan korkeakoulututkintoa edellyttäviin virkoihin vaaditaan "virkaan soveltuva kirjastoalan koulutus", toimistosihteereiltä (joka nykyisin on heidän oman toivomuksensa mukaisesti myös entisten kirjastoapulaisten nimike) "toimeen soveltuva kirjastoammatillinen koulutus tai riittävä perehtyneisyys kirjasto- tai toimistotyöhön."

Eduskunnan kirjastossa on nykyisin 41 virkaa tai tointa. Jos määrästä vähennetään 1 osastosihteeri, 4 konekirjoittajaa, 1 sitoja ja 2 vahtimestaria jäljelle jää 19 korkeakoulututkintoa edellyttävää ja 14 muuta virkaa tai tointa. Korkeakoulututkintoa edellyttävien virkojen haltijoista ja hoitajista kahdeksalla on kirjastotutkinto tai kirjastotieteen ja informatiikan cum laude-arvosana tai vastaava, seitsemällä jonkin kirjaston amanuenssitutkinto tai tieteellisten kirjojen virkatutkinto, neljällä informaatiopalvelun kurssi; yhdeksän henkilöä on hankkinut itselleen kahden- tai jopa kolmenlaisen koulutuksen.

Kirjastovirkailijain tyyppisestä henkilökunnasta kaksi ovat merkonomeja kirjastolinjalta, kolmella on erilaisia keskiasteen ammattikursseja, yhdellä ovat kirjastotieteen opinnot kesken.

Helsingissä 25.7.-85

Eeva-Maija Tammekann
Eeva-Maija Tammekann
Eduskunnan kirjaston
ylikirjastonhoitaja

Postiosoite	Osoite	Puhelin	Telex	187900062A
00102 Helsinki 10	Aurorankatu 6	Vaihe 90-4321	12-1464 ekirj sf	

TOIMITUKSEN KOMMENTTI: Tekeväälle sattuu ja rapatessa roiskuu. Valitettavia väärinymmärryksiä syntyy joskus puolin ja toisin. Pyydämme anteeksi kömmähdyksistämme. Ensi kerralla lienee syytä suunnitella tutustumiskäynti tarkemmin yhdessä jo etukäteen, niin ei synny moisia virhetulkintoja eikä pettymyksiä.

TUTUSTUMISPILEITTEN SATOA

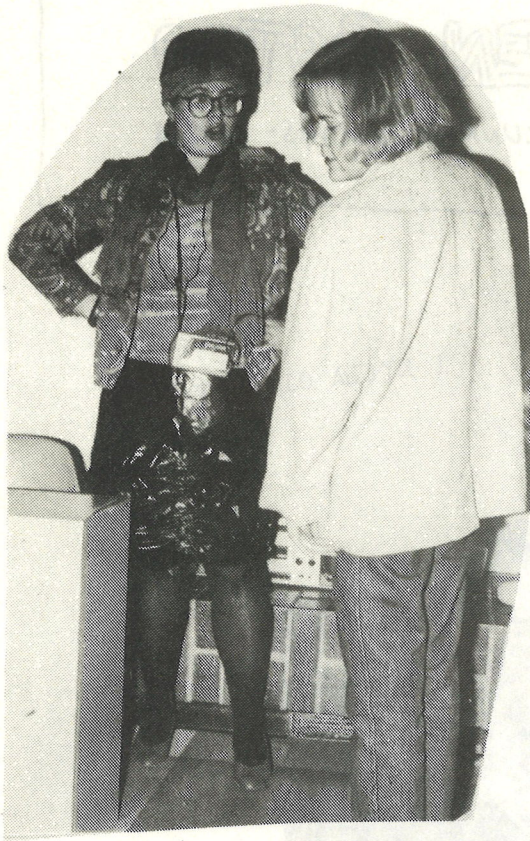
PAIKKAHAN OLI VANHA KUNNON DOMUS-KLUBI

VOI KYLLÄ OLI KIVAA

Popcorneissa on hirveesti suolaa
suhteessa oluen määrään.

Elämä on elämästä varten
eikä suremista.

Ne oli hauskoja ne
sketsit. Me oli parempia
kuin televisiossa.
Parjottavat oli ihan
hyviä. Ja kyllä täällä
on tutustunutkin ihusiin.

Päytekkua olisi voinut ottaa lisää.

Mitä siinä boolissa oikein oli?
Booli ei kyllä vaikuttanut mielentilaani millään lailla. Hyvin tyypillinen tutustumisilta, sikäli kuin minä tutustumisiltamien tunnen. Ohjelma oli osittain erittäin hyvä.

ON HAUSKA OLLA 7:NNEEN VUODEN OPISKELIJA

Elämä jakautuu kahteen osaan :
vihekiäiseen ja kurjaan.

YLIOPISTO KASVATTA KYPSEÄN AJATTELUUN

- PART 1

PAIKALLISESSA ILMAISJAKELULEHDESSÄ
ILMESTYI OHEINEN, TIETEELLISEN AJATELUN
KOULUMA ARTIKKELI

●"Mä pyyhin perseeni siniristilipulla ja panen ulosteita syömään Suomen leijonan!", huutaa **Ismo Alanko Sielun Veljet** -yhtyeen levyllä. Laulu julistaa suuresta unelmasta, maailmasta ilman rajoja:

"Mä en vanno mitään" ja "Siniristilippumme, älä turhaan diivaile taivasta vasten", ovat muita kantavia iskulauseita kyseissä esityksessä.

Huh—huh. Kappale on niin härski, että se loukkaa tällaista vanhaa rauhanpuolustajaakin. Suomen lipun vertaaminen WC-paperiin on mauttominta mitä on aikoihin kuultu. Pitäisikö tämän olla joku "rauhanlaulu"? Tällainen isänmaallisuuden pilkka on nimittäin kaikkea muuta kuin rauhantahtoisuutta edistävä julistus.

KITARALLA VIHOLLISTA KALLOON

Tamperelaisen Unitor Oy:n kustantama Sielun Veljien levy leikkii anarkistisilla unelmilla. Laulun alussa kyllä todetaan, että ne "ovat kauniita sanoja vain".

Jos tuollaisiin heittoihin haluaisi vastata vain heitoilla, voisi todeta, ettei Ismo Alanko räähkyisi tippaakaan millään levyllä, jos Suomella ei olisi omia puolustusvoimia. Kitaralla kun on hiton vaikea puolustaa maata, valvoa maa-, meri- ja ilmatilaam-

me, täyttää yhtään kohtaa YYA-sopimuksesta.

PASIFISMI HAIHATUSTA

Useat tamperelaiset muusikot ja heidän ympärillään liehuvat heput yrittävät siviilipalvelukseen. Vaikka pyrinkin kunnioittamaan toisten ihmisten vakaumuksia, on joskus todella vaikeata ymmärtää ns. sivareita. Muutama tuttuni meni siviilipalvelukseen ihan vain laiskuuttaan, eikä todellisesta vakaumuksesta ollut tietoaakaan. Mutta kun muutkin, niin...

Kun rauhanliike nosti päätään, valitsin omaksi rauhanjärjestökseksi Suomen Rauhanpuolustajat. Syy oli selvä. Vaikka kyseessä järjestössä on paljon ääriivasemmistolaisia, se tunnustaa jo YYA:n velvoittamanakin Suomen puolustusvoimien olemassaolon, eikä syyllisty pasifistisiin haihatteluihin.

MAMMAN POJAT

Rauhanpuolustaminen ja aseistakieltäytyminen kun eivät ole yksi ja sama asia. Suomen puolustusvoimat tukevat Suomen rauhantahtoista puolueettomuuspolitiikkaa, eivät-kä varmasti ole **hyökkäämässä mihinkään ilma-suuntaan**. Joten armeijaan menosta kieltäytyminen on melko usein vastuusta pakoilua. Minua otti armeijan aikana eniten päähän se, että me varusmiehet teimme hommat ja sivarit pääsivät samaan aikaan todella helposti.

Toisaalta, monet meistä varusmiehistä ajatteli, ettei armeija kaikkia mamman poikia tarvitsekaan...

Luulisi, että Suomi on ulkopoliitikallaan todistanut kaikille suomalaisille kansainvälisen yhteisymmärryksen, luottamuksen ja sovittelun olevan paras tie kohti maailmanrauhaa. Siltä varalta, ettei ihminen

barbaarisuudessaan muistaisi sovitella asioita rauhassa, on meillä turvallisuuden takeena armeija.

VAPAA MAAILMA?

Onhan noita aseistakieltäytymislauluja ollut maailmansivu. Sielun Veljien sepustus on kuitenkin poikkeava. Siinä pilkataan nimittäin Suomea ja lippuamme. Olisi mielenkiintoista tietää, mitä lait ja asetukset sanovat kyseisestä perseen puhdistamisesta lipulla. Ehkäpä Suomalaisuuden liitolla olisi nyt töitä. Sielun Veljille ei raastupakeikka olisi mitenkään uutta. Juuri vähän aikaahan sitten veljet saivat rangaistuksen haksiksen polttamisesta.

Haluavatko veljet kieltää Suomen ja suomalaisuuden? Ajatus vapaasta maailmasta ilman rajoja on kieltämättä söötti, mutta kun toistaiseksi maapallolla elää yksilöllinen suomalaisten kansa, on hyvä, että tuolla kansalla on oma, itsenäinen maansa.

Itsenäisessä Suomesa on nimittäin niin hyvin asiat, että täällä saa tehdä sananvapauden nimissä maata pilkkaavia lauluja. Itsenäisyyden suurin symboli on Suomen lippu. Sitäkin saa näköjään pilkata. Mitenhän onnellisia Ismo Alanko ja kumppanit olisivat, jos Suomi olisi vieraan valtion provinssi, täällä vallitsisi auktoritäärinen kuri ja järjestys? Siinäpä olisi kiva rämpytellä kitaraa?

Sielun Veljet, yhtye, joka haluaa pyyhkiä peppunsa siniristilipulla.

25.

THE GREAT KATTILA-PARTY

Järjestää:
CORTEX
ILTAKOULU
INTERAKTIO
ja tietenkin UDK

Yö-talolla
Kauppakatu 10, keltainen
rakennus

TAPAHTUU TORSTAINA 31.10.1985

LIPUT 10:-

LIPPUJA SAA ETUKÄTEEN UDK:N

OPINTONEUVONNASTA TI KLO 12-13

KE KLO 11-12

HAE OMASI!

OHJELMASSA:

Dj Yrmy

muutamia
yhtyeitä

SEKÄ JOTAIN, JOTA
EMME PALJASTA,

koska emme ole vielä
varmoja...

KOM
SE
UPP-
LEVA

